

Dolç Déu Terrenal.

Un relat de: [Orgull de classe](#)

Dolça nostàlgia
petita màgia
que fa que gairebé
et pugui acariciar

Dolços somnis
guitarres perdudes
melodies absurdes
i diàlegs palpitants.

Quan no em cal veure't
ni tocar-te
per saber que et tinc al costat
cuidant-me, mirant-me

Sense deixar-me de somriure
escoltant-me amb misteri
Sense veure't el rostre
saber si rius o plores

Arpegis inacabats
purpurina roja
que omple el meu cel
d'estels rebels i llibertats.

Mars i edificis
terrats inacabats
sognis regals i promeses
llunes i planetes finalitzats

Petit món lliure
gran cel en llibertat
purpurina i màgia roja
dolç deu terrenal

Guitarres trencades
i diàlegs palpitants
melodies desgastades
amb tu, al meu costat